

Picat i Lligat

Curs 2023-24 - Any XXI - núm. 24

Revista d'informació cultural del Conservatori Professional de Música
Josep Melcior Gomis d'Ontinyent

SUMARI

EDITORIAL.....	4
APRENENT A EDUCAR.....	5
ERASMUS+	
EL CPM GOMIS S'INTERNACIONALITZA	
EL CONSERVATORI ÉS UN CENTRE ACREDITAT	
DINS DEL PROGRAMA ERASMUS.....	8
ENCETEM ERASMUS A VICHY (FRANÇA).....	9
CRÒNICA DE LA VISITA A PLOCK (POLÒNIA).....	10
L'APRENENTATGE DE LA HISTÒRIA DE	
LA MÚSICA EN ELS CONSERVATORIS	
DE LA COMUNITAT VALENCIANA.....	12
RECONeixEMENT ALS MÈRITS ACADÈMICS.....	14
ELS EXALUMNES PARLEN: ADRIÁN GOMAR.....	16
ACOMIADAMENT DE L'ALUMNAT DE 6é.....	18
PRIMERA PROMOCIÓ DEL PROGRAMA	
DE COORDINACIÓ HORÀRIA.....	20
ACTIVITATS DEL CURS EN IMATGES.....	22
EMOCIONS EN FEMENÍ.....	26
IL VIAGGIO A REIMS, OSSIA L'ALBERGO	
DEL GIGLIO D'ORO – GIOACCHINO ROSSINI	
È LUIGI BALOCCHI.....	28
MUSICOTERÀPIA ALS CONSERVATORIS.	
DE LA INCLUSIÓ A L'ESCENARI.....	30
VI CONCURS DE MÚSICA DE CAMBRA.....	32
COMENTARIS DELS ALUMNES	
DEL CONCURS DE CAMBRA.....	34
EL CONJUNT DE FUSTA DE 4T CURS D'ENSENYAMENTS	
ELEMENTALS GUANYA UN CONCURS DE	
BANDES SONORES A ISLA CRISTINA (HUELVA).....	35
menCANTAgomis 2024.....	36
SANTA CECÍLIA.....	38
AUDICIÓ INTERACTIVA:	
EDUCACIÓ PRIMÀRIA I CONSERVATORIS.....	40
PASSATEMPS.....	42

Picat i Lligat
Curs 2023-24
Any XXI - núm. 24

Edita:

CONSERVATORI PROFESSIONAL DE
MÚSICA JOSEP MELCIOR GOMIS
D'ONTINYENT
Plaça d la Coronació, 27
46870 ONTINYENT (València)
Tel. 96 291 92 20
e-mail: 46021861.info@edu.gva.es
<https://portal.edu.gva.es/cpmontinyent/>

Copatrocina:

Caixa Ontinyent

Dipòsit Legal: V-1542-2008

ISSN: 2174-8357

Disseny, maquetació i impressió:

Gráficas Minerva Sucesores, S.L.

Coordinació i redacció:

Daniel Juan Ferrero Silvage
Violeta Rosell Martín

Col·laboren:

Pilar Ferrero Silvage
Eduard Sala Albelda
Fco. José Molina Rubio
José Cháfer Mompó
Ruth Revert Lledó
Jose Antonio Casanova Insa
Aurora Sanchis Espí
Beatriz Sanchis Cardós
Iván José Jordá Gisbert
Miquel Giner Torres
Carlos Díaz Argente
Àngela Marín Espí
Fernando Catalá Corbató
Aroa López García
Pilar Sanchis Espí

GENERALITAT
VALENCIANA

GOMIS.
CONSERVATORI PROFESSIONAL
DE MÚSICA D'ONTINYENT

Cofinanciado por
la Unión Europea

EDITORIAL

PILAR FERRERO SILVAGE DIRECTORA

Aquest any la revista que publiquem anualment els mostra una vegada més la intensa vida acadèmica i artística del nostre conservatori. Com a novetat, la revista s'ha editat totalment en color. El Picat i Lligat és un important mitjà de difusió del nostre projecte educatiu i com a tal se li destinen els recursos necessaris per a portar-la endavant. Vull donar les gràcies a l'equip de professorat que cada any la fa possible i també a Caixa Ontinyent, que des de fa 15 anys col·labora en el seu patrocini.

La portada i les primeres pàgines van dedicades al projecte més destacat d'aquest curs: Erasmus +. La internacionalització del Conservatori J.M.Gomis era una proposta d'aquesta direcció que venia ja des del primer projecte presentat per al període 2016-2020, i que ara per fi s'ha pogut fer realitat. Altres objectius del projecte de direcció han anat complint-se prèviament, i aquest ha necessitat més anys per madurar la idea i perquè es poguera formar un equip de professorat que creguera en ell i ajudara al seu impuls. Doncs ara ja està. Coordinat pel professor de trompeta Jose Cháfer, el nostre centre està ja totalment immers en la recerca d'oportunitats d'intercanvi musical/cultural amb centres homòlegs d'altres països, perquè el nostre alumnat pugui viure fantàstiques experiències de convivència musical amb altres joves europeus. Afegit a les altres activitats que realitzem al centre: concerts, concursos, intercanvis amb altres conservatoris del nostre voltant, assistència a concerts, etc., el projecte Erasmus proporcionarà també al nostre alumnat experiències per a gaudir aprenent.

També trobaran en la revista altres articles d'interès, i una mostra d'algunes de les principals activitats que es realitzen al nostre centre, com els concursos de Música de Cambra o el de cant modern menCANTAgomis. A més, publiquem en les pàgines centrals imatges dels intercanvis, concerts, etc., on els protagonistes principals de tots aquests esdeveniments són

el nostre alumnat. Voran les nombroses classes magistrals celebrades, en les quals hem comptat amb la presència al nostre conservatori de grans professionals de la música.

Ha sigut també aquest un curs amb canvis en el personal d'administració i serveis. En Nadal es van acomiadar Dimas González i Creden Atienza i posteriorment es van incorporar Verónica Pastor i Àngels Martínez. De totes les persones que han passat per la secretaria i consergeria del conservatori que se n'han anat, és Creden la persona que més marca ha deixat. Tremendament empàtica, treballadora i versàtil, totalment involucrada en els projectes del centre, companya i amiga, forma part imprescindible de la història d'aquests 13 anys en els quals ha estat al conservatori Gomis. Li desitgem el millor en el seu futur.

Per últim vull fer menció a la renovació de l'equip directiu actual per al tercer i últim període de gestió corresponent al període 24-28. Amb aquesta renovació completarem un projecte que va començar en 2016 amb il·lusió i que treballa per fer del nostre, un conservatori de referència.

Esperem que gaudisquen al fullejar aquest Picat i Lligat, i que els arribe l'esperit creatiu i artístic del Conservatori d'Ontinyent.

APRENT A EDUCAR

EDUARD SALA ALBELDA VICE-DIRECTOR

Com bé sabreu, el professorat ens trobem en ocasions amb situacions que ens fan plantejar-nos preguntes paregudes a: “Estic educant correctament al meu alumnat?” o “Allò que li ensenye, se li quedarà en el capet i no ho oblidarà?”

I vaja preguntes filosòfica les que ens fem. Clar, ací per a respondre hem de tindre en compte que siguem un engranatge més dins l'entramat d'agents educadors de l'alumnat, és a dir: la família, la resta de professorat, els mitjans de comunicació, les xarxes socials, els propis companys i companyes, la societat en general...

Per tractar de resoldre aquest tipus de preguntes (i a més, afegir-ne de noves pel camí, ja voreu), el professorat realitzem periòdicament formacions que ens ajuden a comprendre més l'entorn educatiu, a interessar-nos per noves tècniques d'ensenyament-aprenentatge i/o a tractar de conèixer millor el moment psico-evolutiu del nostre alumnat i els mecanismes que formen part del sistema d'aprenentatge.

Aquest és el cas d'un curs de formació que va organitzar el CEFIRE a casa nostra, en el qual professorat del nostre centre i d'altres podérem gaudir dels ensenyaments del professor Antonio Domingo, qui és pedagog especialitzat en músics o com ell mateix s'autoanomena: “Luthier Educatiu”.

Doncs bé, vaig a exposar-vos resumidament alguns dels punts més importants dels aprenentatges practicats al curs. Vaja per davant que em vaig sorprendre moltíssim del grau de coneixements del ponent i del grau d'interactivitat de les sessions i vaja per davant també que no soc cap expert en la matèria i exposaré els continguts sense massa profunditat.

Com aprenem?

El punt de partida del curs va ser plantejar-nos quins mecanismes activem les persones en els processos cognitius. De manera que havérem de parlar sobre neurociència: “L'aprenentatge és una nova relació entre neurones i recordar és mantindre eixa relació socialment activa”. Aquesta és una frase de Donald Hebb, considerat pare de la psicobiologia.

O siga, la nostra funció com a agents educatius és ni més ni menys fomentar que els cervells del nostre alumnat realitzen **noves connexions neuronals** i aconseguir que els seus aprenentatges perduren en el temps, consolidant-se en sabers a llarg termini.

En base a aquest axioma, el que ens mostra la ciència és que aquestes noves connexions neuronals es realitzen amb ajuda de diversos components químics. I ací és on entren en joc les hormones. Una forma de potenciar l'equili-

bri hormonal és el moviment físic, que afavoreix la segregació de certes hormones que van a col·laborar en els processos d'ensenyament-aprenentatge, com per exemple la **serotonina**.

Altra hormona important en la plasticitat sinàptica neuronal és l'**oxitocina**, la qual augmenta mitjançant el contacte social i afectiu. Ajuda a disminuir l'estrès i aporta una dosi de confiança i seguretat que són claus en els processos d'aprenentatge.

La tercera hormona positiva a tindre en compte és la **dopamina**. És una hormona que s'associa al plaer i està molt relacionada amb la motivació, amb les ganes de realitzar una tasca. Aquest neurotransmissor està lligat amb la sensació positiva de recompensa que tenim quan aconseguim un objectiu o al realitzar una activitat sorprenent o gratificant.

Per contra, hormones com per exemple el **cortisol** dificulten seriosament l'aprenentatge. Les segreguem davant situacions d'estrès i produeixen bloquejos en la sinapsi neuronal, ens generen ansietat, palpitations, etc.

La nostra llavor com a bon professorat és evitar eixes situacions estressants per a l'alumnat, propiciant entorns d'aprenentatge segurs, que hauran d'estar basats en aspectes com per exemple, els següents:

- L'aprenentatge és acumulatiu, els continguts van formant una muntanya de coneixement i sempre s'avança sobre continguts assolits, configurant un aprenentatge significatiu i consolidat.
- L'alumnat és part activa del procés d'ensenyament/aprenentatge, col·labora en el disseny de les activitats, composa la seua música, proposa part de la programació...
- El perfeccionament d'un contingut s'aconsegueix realitzant-lo moltes vegades. Això sí, les repeticions de l'exercici van a fer-se de forma creativa, de manera que oferisquen varietat al procés i aporten noves alternatives de realització, afavorint la motivació de l'alumnat. L'errada és tractada com una ferramenta més en el procés d'aprenentatge.

- Les programacions són realistes i assimilables per part d'alumnat i professorat.

- S'utilitzaran eines com les adaptacions de continguts a l'alça, és a dir, treballant continguts que estan per damunt dels objectius que es tracta realment d'assolir. Són un recurs més del procés.

- El sistema d'aprenentatge serà variat i combinarà diferents mètodes (cinestèsic, lingüístic, visual, auditiu, interpersonal...) així com que oferirà variacions dins de cada mètode (combinació de sistemes lingüístics, per exemple)

- Durant el procés, és primordial captar l'atenció de l'alumnat.

L'atenció

Aprofite aquest últim punt per a realitzar una reflexió cap a tu, alumne/a que estàs llegint aquest article (de veritat has arribat fins ací? Enhorabona!); o cap a tu, pare/mare preocupada per l'educació: com de difícil és mantenir l'atenció de l'alumnat hui en dia! Estem lluitant contra l'*scrolling* dopamínic d'aplicacions tipus tik tok, que ofereix recompenses sensorials amb vídeos de pocs segons de durada/canvi de vídeo/mira quin gatet!/canvi de vídeo/m to the b, m to the b/canvi de vídeo...

No sé quin tipus d'ensenyament hauríem de dur a terme el professorat per a sintonitzar-nos amb açò, de cop se m'ocorren entorns d'aula com: "Obriu el llibre per la pàgina 11, mireu això és un sostingut! Ara, mireu la pissarra!: teniu, una recepta de cookies... Ara en la tele, heu vist? Això és una tuba!... Ara mireu per la finestra: oooi, un gateet!"

No, d'eixa manera no estem aprenent res, perquè en situacions així el cervell es troba en una situació que els investigadors anomenen "Xarxa neuronal per defecte" (una espècie d'*standby*) i en eixos moments no estem assimilant cap informació.

Fora bromes, em pareix una reflexió que com a societat s'hem de fer, perquè a més, amb el foment de les conductes individualistes i de consum de productes audiovisuals que estem tenint, cada vegada és més difícil aconseguir

captar l'atenció de l'alumnat. Aquesta és una preocupació actual del professorat i és bo que ho sapigueu les famílies.

La memòria a llarg termini

Tal i com hem esmentat, per a aprendre un nou contingut es requereix d'un cert grau de motivació i implicació per part de qui està aprenent-ho. Això sí, com aconseguim que eixe aprenentatge siga realment útil i perdure en el temps, és a dir aconseguir un aprenentatge significatiu?

Una de les tècniques emprades va ser la d'afegir adaptacions curriculars a l'alça. És a dir, treballar un contingut afegint-li dificultats, que de vegades poden ser d'altres àrees (diferent llenguatge, afegir moviment) i que mitjançant repeticions creatives va fent que el contingut que estem treballant estiga en un segon plànol

mental de l'alumne. Aquest objectiu es va consolidant en la memòria a llarg termini, precisant això sí de tornar a treballar sobre ell en el temps per a que el nostre cervell ho trobe útil i no oblide allò après pel fet de no utilitzar-ho (els nostres cervells són savis i estalviadors).

Vaig a deixar-me molts temes que són igualment determinants en l'aprenentatge, com per exemple la intel·ligència emocional, el conreu de l'empatia o el desenvolupament i estimulació de les intel·ligències múltiples. En canvi, preferisc recomanar-vos lectures que vos van a ajudar en aquestos temes més que les meues explicacions.

I, com a comiat, vaig a compartir-vos una reflexió del filòsof grec Aristòtil, que crec que ja sabia alguna cosa de com aprenem: "Educar la ment sense educar al cor, no és educar en absolut".

Bibliografia recomanada:

- Bilbao, Á. (2015). *El cervell del nen explicat als pares*. Ed. Plataforma Editorial
- Martí, E. (2022). *Comportamientos que nos hacen humanos*. Horsori
- Illescas, J.E. (2019). *Educación Tóxica*. El Viejo Topo
- Bueno, D. (2018). *Neurociencia para educadores*. Octoedro
- Domingo, A. Manjón, S.(2020) *Y esto, ¿es música?*. Sar Alejandría

ERASMUS +

EL CPM GOMIS S'INTERNACIONALITZA

EL CONSERVATORI ÉS UN CENTRE ACREDITAT DINS DEL PROGRAMA ERASMUS

JOSE CHÁFER MOMPÓ COORDINADOR ERASMUS

A fi de seguir una política d'innovació contínua i posada al dia de les pròpies pràctiques docents, es decidix formar part d'una Acció Clau KA1, que pot ajudar a reforçar els objectius de l'actual Projecte Educatiu de Centre:

- Educar en el respecte i en la tolerància a la diversitat.
- Promoure el compromís amb el món de la música i la cultura.
- Fomentar la creativitat en tots els àmbits de l'ensenyament.
- Introduir i fer un ús adequat de les noves tecnologies.
- Potenciar els intercanvis amb altres centres educatius, amb la mirada posada en la creació d'una xarxa d'intercanvis entre centres del mateix nivell i condició.
- Modernitzar l'oferta formativa adequant-la a les exigències laborals de l'actualitat, sobretot quant a possibilitats tècniques es referix.

Realment el projecte començà sent molt prudents i sol·licitant una subvenció per a realitzar unes poques mobilitats de professorat de curta duració que s'han dut a terme durant este curs 23-24. Però és al setembre de 2023 quan es decidix aventurar-se de ple i intentar aconseguir l'acreditació Erasmus +, que ens donara accés a finançament periòdic en els pròxims anys i de moment fins al final del programa en 2027. Així que jo mateix, en representació del Conservatori, vaig posar rumb a Gijón una setmana abans d'iniciar el curs acadèmic, per a assistir

a les Jornades de mobilitat Erasmus+ de Formació Professional - Convocatòria Erasmus+ 2023.

La informació obtinguda a aquestes jornades m'ajudà a determinar-me cap a demanar l'acreditació Erasmus+, i amb tot just un mes de termini per a redactar el projecte ja que este havia d'estar presentat abans de l'1 d'octubre. Ens posem a la feina Pilar Ferrero, Edu Sala i jo, que basant-nos en el projecte anterior, i a pesar que la majoria no tenia a penes esperances, aconseguim 88 punts sobre 100!! sent un dels millor projectes presentats i només sent superats per huit projectes a nivell nacional.

En el projecte d'internacionalització, bàsicament ens centrem en obtindre uns objectius

reals i adequats a la nostra necessitat com a centre, i en els quals creem fermament.

- Millorar la competència lingüística en llengües estrangeres de la comunitat educativa.
- Fomentar l'estudi periòdic i la motivació entre el nostre alumnat
- Millorar les habilitats per a operar en entorns internacionals de treball.
- Fer un ús correcte de les Tecnologies de la Informació i Comunicació

En estos moments tenim aprovada la nostra proposta per al curs 24-25, però estem esperant

la resolució final del SEPIE (Servicio Español para la Internacionalización de la Educación) referent al pressupost atorgat i que ens done l'opció de poder viatjar el pròxim curs amb uns 20 o 24 alumnes.

Ja tenim dates acordades amb el Conservatori de Plock (Polònia) per a visitar-los del 30 de setembre al 5 d'octubre i voldríem poder visitar també el Conservatori de Vichy, així que la intenció és realitzar dos grups d'alumnes, i encara tenim altres centres interessats en la nostra participació en un futur.

L'aventura només ha fet que començar.

ENCETEM ERASMUS A VICHY (FRANÇA)

RUTH REVERT LLEDÓ PROFESSORA DE CANT

Les professores Pilar Ferrero i Ruth Revert hem tingut el privilegi de poder encetar el programa ERASMUS al nostre Centre, en el primer projecte dels molts que vindran després d'haver aconseguit aquesta important i selectiva acreditació.

Eixírem des de l'aeroport d'Alacant el passat 8 d'abril amb destinació París, des d'on agafàrem un tren que ens portaria a la ciutat francesa de VICHY.

Després d'instal·lar-nos al nostre allotjament, ens vàrem dirigir cap al Conservatori. Allí ens estava esperant el cap d'estudis Bruno Totaro, qui ens va donar una calorosa benvinguda i ens va organitzar una detallada visita al flamant edifici inaugurat l'any 2019. Hem de confessar que ens vàrem quedar impressionades

per les magnífiques instal·lacions, la seua llum, l'amplitud d'un espai absolutament diàfan i també pel seu complet equipament tècnic. Des del primer moment l'acollida que ens oferiren fou absolutament excepcional. Així, vàrem poder observar com s'impartien classes de Música de Cambra, Cant, Cor, Iniciació Musical, Escena, Big Band, entre altres.

Vàrem mantindre una enriquidora i productiva reunió de treball amb el director del centre, Fabrice Melin i amb el cap d'estudis Bruno Tataro. Tractàrem qüestions acadèmiques, de gestió, així com comparatives dels sistemes educatius musicals espanyol i francès.

Pel que fa a les activitats a les quals tinguérem l'oportunitat d'assistir destaquem els concerts didàctics que, casualment, aquest any estaven organitzats pel departament de vent-fusta i coordinats per la professora de saxo, l'agullentina ex-alumna del nostre conservatori Ana Pastor, que va ser una extraordinària amfitriona per a nosaltres. També vam poder assistir a l'assaig general de l'orquestra i, com no, descobrir la històrica ciutat de Vichy.

La combinació de l'opulència napoleònica i l'estil Art Nouveau contribueix al caràcter únic de Vichy. La ciutat ha conservat gran part del seu patrimoni arquitectònic i continua sent una destinació popular tant per les aigües termals com per la riquesa històrica i cultural. S'ha de dir que va ser seu del govern francès entre 1940 i 1944. La visita al Teatre de l'Òpera ens va fer constatar que estàvem davant d'una ciutat brillant i amb un passat molt ric.

La mobilitat va concloure amb una reflexió al voltant de la programació de futures col·laboracions i també amb la possibilitat que els nostres estudiants puguin viatjar a Vichy el proper curs, en el marc del programa ERASMUS, i protagonitzar l'autèntic intercanvi educatiu.

A més l'últim dia, a la tornada, vam tindre temps a París per visitar la tomba de Josep Melcior Gomis, al cementiri de Montmartre.

En resum, l'experiència a Vichy ha estat sumament positiva i enriquidora. L'oportunitat d'intercanviar experiències docents, conèixer noves metodologies i formar part de la vibrant vida cultural de la ciutat ha deixat una empremta duradora en nosaltres. Aquest intercanvi no només ha enfortit els llaços professionals, sinó que també ha subratllat la importància de la cooperació i l'aprenentatge mutu a l'educació musical.

El programa ERASMUS ens dona l'oportunitat de trencar fronteres i obrir les nostres portes a noves maneres d'aprenentatge. No tot allò que és nou o diferent és millor, però el que no cap dubte és que reconsiderar el que fem sempre ens farà més competents.

CRÒNICA DE LA VISITA A PLOCK (POLÒNIA)

JOSE ANTONIO CASANOVA INSA PROFESSOR DE CLARINET

Quan pense enrere, ara fa més d'un any, amb la realització del curs del Cefire sobre "Erasmus+ als Conservatoris" i ho compare ara després de la nostra visita a Plock, no puc més que pensar en la sort i l'oportunitat que se'ns està obrint amb aquest projecte.

Si a l'acabar el curs tot eren incerteses i pors, ara tot són infinits camins que se'ns obrin. Hem de pensar que al curs se'ns parlava molt del problema que teníem els conservatoris al no tindre un programa Erasmus especialitzat en els nostres ensenyaments perquè estem dins dels programes de la Formació Professional. A més, també se'ns advertia que el projecte contempla sobretot la part social, la part de fer "més Europa" i no tant la vesant més musical acadèmica.

Ara, després d'aquesta primera mobilitat a Plock (Polònia), no en puc estar més en desacord amb aquelles advertències. Potser hem tingut molta sort o potser des d'un principi hem estat pendents, i crec que tant el coordinador Erasmus (José Chafer), com l'equip directiu i l'equip Erasmus, hem treballat de valent per tal que aquestes mobilitats hagen estat tant fructíferes.

El procés ha estat lent, amb una "pre-visita" amb reunions per tal d'organitzar la mobilitat i no deixar res a l'atzar. Reunions amb l'equip Erasmus i comunicació amb el centre receptor. Així que amb tot preparat ens disposarem, en aquest cas Jose Chafer i jo mateix, a començar l'aventura. L'hospitalitat mostrada per l'equip directiu del centre receptor ha estat de 10. Ens van vindre a arreplegar el dia de l'arribada a

Lodz, on teníem els vols d'anada i tornada des d'Alacant. Un viatge d'una hora on ja vam començar a parlar de tot el que ens esperava a partir del dia següent.

La mobilitat pròpiament dita va començar el dimecres 15 de maig. El primer que teníem era una reunió amb el director del centre i el vice-director per tal de veure els seus plans d'estudis, la seua organització, etc... Reunió molt clarificadora que va durar des de les 12:00 fins quasi les 17:00 (Encara no tenim clar quan dinen els polonesos). Després d'un breu descans vam quedar en el vice-director a les 18h per tal de veure algunes classes i com es desenvolupaven.

Més o menys així van continuar la resta dels dies (de dimecres a divendres). Començàvem el dia amb una reunió amb el vice-director on resolíem dubtes del que havíem vist el dia anterior i ens duia a veure altres classes i activitats, així com ensenyar-nos totes les dependències del conservatori. A banda, als moments lliures intentàvem fer un poc de turisme per la ciutat, preciosa per cert, per tal de veure totes les possibilitats que ens brindava Plock pensant en possibles plans futurs amb alumnat.

Aquests plans futurs els vam exposar a l'equip directiu del centre receptor, que en tot moment ens ha recolzat i ens ha donat facilitats per tal de poder fer al proper curs una mobilitat amb alumnat.

Així que inste des d'ací a tota la comunitat educativa a estar molt atents perquè venen projectes molt interessants...

L'APRENTATGE DE LA HISTÒRIA DE LA MÚSICA EN ELS CONSERVATORIS DE LA COMUNITAT VALENCIANA

AURORA SANCHIS ESPÍ PROFESSORA D'HISTÒRIA DE LA MÚSICA

Actualment, la història de la música és una assignatura comuna en el currículum dels ensenyaments professionals de música a la Comunitat Valenciana. Este currículum s'establí mitjançant el Decret 158/2007, de 21 de setembre, del Consell, que regula el currículum dels ensenyaments professionals de música a la Comunitat Valenciana, incorporant el que es disposa en el Reial decret 1577/2006, de 22 de desembre, pel qual es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de música.

L'assignatura d'història de la música s'impartix en cinqué i sisé d'ensenyaments professionals mitjançant dos hores lectives setmanals.

Els objectius i continguts d'esta assignatura venen determinats per l'anteriorment citat decret i les programacions es basen en la periodicitat dels diferents corrents estilístics. D'esta manera, l'alumne és capaç de conèixer, identificar i explicar les principals característiques de cadascun dels períodes. Per tant, continua present encara en el segle XXI, la narrativa de la història mitjançant la continuïtat entre passat i present, la periodització i la classificació de l'estil, i el nacionalisme (Beard i Gloag, 2016, p. 128).

Estes "històries de la música", segons Tommlinson (2007) solen incidir en el desenvolupament de la invenció de la notació i creació d'una tradició de cant escrita, la polifonia notada, el naixement i impuls de l'òpera, l'emergència de la tonalitat en els segles XVII i XVIII, la música absoluta en el segle XIX i el Romanticisme i la seua transformació en el modernisme (p. 350).

Els historiadors, generalment han classificat els períodes de la història de la música atenent les seues característiques estilístiques, nomenant els diferents períodes com a Edat mitjana, Renaixement, Barroc, Classicisme, Romanticisme, Postromanticisme, Nacionalisme, Im-

pressionisme i segle XX; i així és com es planteja l'estudi d'ella en els diferents conservatoris.

Ara bé, l'estudi de la història de la música mitjançant esta classificació estilística, encara que és d'ajuda per a l'estudiant perquè li proporciona autonomia i capacitat per a reconèixer les característiques dels diferents períodes, poseix diferents mancances com les excepcions, les transicions entre períodes o les tendències paral·leles en un mateix període. També oculten la presència d'uns certs aspectes estilístics típics d'una etapa en un altre moviment o la influència que té el context geogràfic en ells (Treitler, 1990, p. 145; Godt, 1984, p. 35).

El musicòleg estatunidenc Leo Treitler ha sigut un dels primers defensors a repensar el paper del discurs historicista. Treitler va publicar en 1989 *Music and the Historical Imagination*, on explica les relacions intersubjectives entre la crítica musical i el nivell de coneixement i comprensió d'un període concret.

Treitler reconsidera aspectes com: el rol instrumental ideològic de la musicologia històrica, l'etnomusicologia, la teoria compositiva i les ciències socials i humanes.

També, el musicòleg Joseph Kerman en el seu article de 1980 *How got into analysis and how we got out* (pàg. 311-331) analitzava les relacions entre la teoria analítica i l'estudi del context en què s'establí una obra musical. Posteriorment va escriure *Contemplating Music: Challenges to Music* (1985) iniciant segons Cummings (2003) un corrent nou conegut actualment com a nova musicologia (pàg. 224-225). Amb les seues reflexions aplicava el pensament postmodern a la musicologia integrant altres disciplines com l'antropologia o la sociologia en la pràctica musical. Kerman va ser un defensor de la indissolubilitat entre una música i el seu context, així com l'anàlisi musical i el context des del qual s'estudia.

Atesos estos dos crítics musicals s'observa encara actualment una falta d'estes realitats en l'estudi de la història de la música en els conservatoris professionals.

Encara així, la classificació de les característiques estilístiques d'un període ajuden l'estudiant a interpretar amb major coneixement l'obra.

Esta autenticitat interpretativa de la música anterior al segle XIX va ser motiu de preocupació en el segle XX (Fabian, 2001, p. 156). Alguns compositors com Paul Hindemith, van intentar recuperar les condicions interpretatives per a executar la música d'acord amb els propòsits de l'autor (Butt, 2002, p.3). No obstant això, el filòsof Theodor W. Adorn va criticar esta teoria, perquè era contrària a la seua idea de progrés. D'altra banda, Donald Grout en 1958 en *On historical authenticity* va defensar esta tendència afirmant que la millor interpretació és aquella que s'assembla a les intencions del compositor.

Per tant, per a tindre major coneixement d'estes reflexions i posicionaments, és interessant que l'estudi de la història de la música abaste totes estes qüestions, per tal d'ampliar els coneixements de l'alumnat i que el seu procés d'ensenyament-aprenentatge siga més enriquidor.

Referències bibliogràfiques

- Beard, D., y Gloag, K. (2016). *Musicology: The Key Concepts*. Routledge.
- Cummings, D. (2003). *Who's who of authors and writers*. Routledge.
- Decret 158/2007, de 21 de setembre, del Consell pel que s'estableix el currículum dels ensenyaments professionals de música i es regula l'accés a estos ensenyaments. Diari Oficial de la Comunitat Valenciana, núm. 5606 de 25 de setembre de 2007, 37027-37028. https://dogv.gva.es/datos/2007/09/25/pdf/2007_11706.pdf
- Godt, I. (1984). *Style Periods of Music History Considered Analytically*. *College Music Symposium*, 24(4), 33-48. <https://www.jstor.org/stable/40374215>
- Kerman, J. (1980). *How we got into analysis and how we got out*. *Critical Inquiry*, 2, 311-331.
- Kerman, J. (1985). *Contemplating Music: Challenges to Music*. Harvard University Press.
- Real Decret 1577/2006, de 22 de desembre pel que es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de música regulades per la Lley Orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'Educació. Butlletí Oficial de l'Estat, núm. 18, de 20 de gener de 2007, 2853-2900. <https://www.boe.es/boe/dias/2007/01/20/pdfs/A02853-02900.pdf>
- Tomlinson, G. (2007). *Review: Monumental Musicology*. *Journal of the Royal Musical Association*, 132(2), 349-374. <https://www.jstor.org/stable/30161411>
- Treitler, L. (1990). *Music and the Historical Imagination*. Harvard University Press. <https://books.google.es/books?hl=es&lr=&id=dm1RFX2srBQC&oi=fnd&pg=PA1&dq=related:ky4itTjbOOAJ:scholar.google.com/&ots=1bS50soBbN&sig=ZGnsB7bH-GTsr54jE3qQvFBnpoY#v=onepage&q&f=false>
- Webster, J. (2004). *The Eighteenth Century as a Music-Historical Period?* *Eighteenth-Century Music*, 1(1), 47-60. <https://doi.org/10.1017/S147857060400003X>

RECONeixEMENT ALS MÈRITS ACADÈMICS

PREMIS PROFESSIONALS

Aprofitem aquest espai de la nostra revista per a fer un reconeixement a l'alumnat que ha destacat pels seus mèrits acadèmics i musicals, i ha rebut alguns dels guardons que s'atorguen al nostre centre.

Com cada curs, el 22/23 va finalitzar amb les proves d'obtenció dels Premis Professionals. Als mateixos pot optar l'alumnat que obté una qualificació mínima de 9 punts en 5é i 6é curs, en la matèria en la qual participa.

L'alumnat que va resultar premiat va ser el següent:

Deva Mira Sperandio: Premi Professional en l'especialitat de Piano

Helena Vidal Revert: Premi Professional en l'especialitat de Saxòfon

Ismael Portero Bas: Menció d'honor Professional en l'especialitat de Percussió

Alejandro Espinosa Cambra: Menció d'honor Professional en l'especialitat de Piano

Caterina Mollà Garcia: Menció d'honor Professional en l'especialitat de Saxòfon

Carla Juan Vallcanera: Menció d'honor Professional en l'especialitat de Violoncel

Posteriorment a la realització d'aquestes proves corresponents a la fase de centre, l'alumnat que obté el premi té l'oportunitat d'optar al Premi Autonòmic, competint amb els premiats d'altres conservatoris. És el cas de l'alumna Deva Mira Sperandio, que també va ser guardonada amb el Premi Autonòmic en l'especialitat de piano.

XV EDICIÓ PREMIS “CIUTAT D’ONTINYENT”

El divendres 22 de març a l’auditori del nostre centre es van lliurar els Premis “Ciutat d’Ontinyent” amb col·laboració de l’Ajuntament d’Ontinyent. Aquests premis s’atorguen a l’alumnat de 5é dels ensenyaments professionals que tenen la mitjana d’expedient més alta de 1r a 4t curs dels ensenyaments professionals i es valora la simultaneïtat d’estudis amb l’institut en l’edat idònia.

L’acte de lliurament d’estos guardons es va realitzar dins de la Setmana Cultural en un acte amb el qual vam comptar amb la presència dels regidors de l’ajuntament Ferran Gandia (Educació) i Alex Borell (Cultura). Agraïm a l’Ajuntament d’Ontinyent les seues col·laboracions amb el Conservatori i en aquest cas, l’increment enguany d’aquesta subvenció per als Premis que ha passat de 800 a 1000 euros.

Una vegada valorats els expedients corresponents, el Consell Escolar, reunit el dia 29 de gener de 2024, ha acordat atorgar els premis a:

- Modalitat de Corda - Cant: Noa Albert Rodríguez (violí)
- Modalitat de Percussió - Piano: Abel Sanchis Gómez (percussió)
- Modalitat de Vent-Fusta: Enric Llopis Llopis (oboè)
- Modalitat de Vent-Metall: Rafel Moral Portero (trombó)

A tots i totes, ENHORABONA, i a continuar així!

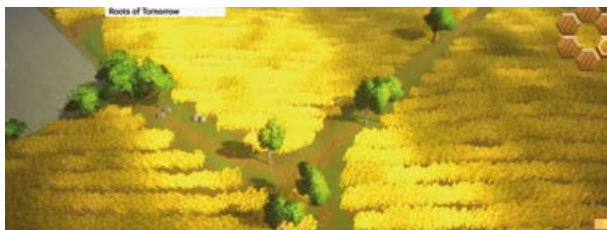
ELS EXALUMNES PARLEN:

ADRIÁN GOMAR

Adrián Gomar és un compositor multidisciplinari i polifacètic que compona música tant per a videojocs com per a publicitat o altres plataformes. Inicia els seus estudis musicals al conservatori d'Ontinyent a l'any 1990, cursant en aquest centre, tant les ensenyances elementals com les professionals.

La música d'Adrián s'inclina cap a idees que afecten el món que viu d'una manera positiva. Després dels seus estudis de composició al Conservatori Nacional de París, Adrián va fer el seu debut amb *Malkyrs: Arenas of Eternity*, un èxit indie del qual va compondre i produir la banda sonora original. Va cridar l'atenció tant de fans com de crítics, i presenta una contribució personal al gènere de la música fantàstica èpica, amb el destacat violoncel·lista Askar Ishangaliyev i proporcionant una partitura interactiva que coincideix perfectament amb l'intens joc de *Malkyrs*. *Roots of Tomorrow*, un simulador de granja en què el jugador aprèn a gestionar una granja sostenible, és un altre exemple d'aquest enfocament d'impacte social, en el qual Adrián ha treballat amb una dotzena de músics d'arreu del món per crear la música per al futur de l'agricultura.

A més del seu treball en jocs, també ha contribuït a l'expansió i popularització de l'àudio interactiu participant en projectes com *Lo-nofi*, una aplicació mòbil que ajuda els usuaris a crear els seus propis ambients sonors personals i *AMS*, una start-up que crea fills de motor artificial per millorar la seguretat viària.

Durant quins anys (cursos) vas estudiar al CPM d'Ontinyent?

De memòria diria que va ser entre 1990 i 2001, vaig començar amb 7 anys cursant grau elemental i en acabant grau mitjà.

Què i on vas estudiar després?

En una primera etapa vaig estudiar direcció d'orquestra i composició al Conservatori Superior de València. Després vaig vindre a París per estudiar una Llicència i un Màster en Composició en el Conservatori Superior de París gràcies a una beca de La Caixa.

Quins records guardes del Conservatori d'Ontinyent?

Moltíssims bons records dels meus professors Jaume Botella en guitarra clàssica, Tomàs Gilbert en harmonia i Pilar Ferrero en música de cambra entre altres. Les vesprades estudiant i tocant al vell local del Conservatori dalt de la Font de la Bola.

Creus que els ensenyaments professionals preparen bé als alumnes per als estudis superiors i la vida laboral?

Sense cap dubte l'ensenyament al Conservatori d'Ontinyent em va preparar molt bé per als estudis superiors, va ser molt complet, i els professors estaven meravellosament implicats.

Respecte a la vida laboral, trobe que és necessari ensenyar als alumnes d'una manera més enfocada a la realitat de l'ofici.

Quan vas decidir que volies dedicar-te professionalment a la música? Amb quina edat?

Quan tenia 6 o 7 anys m'encantava veure la pel·lícula "Fantasia" i fer com que estava dirigint l'orquestra. Hi hagué moments als quals vaig pensar en estudiar altra cosa, però a la llarga sempre pensava en ser un músic professional quan fora gran.

Què va fer decantar-te per la composició?

És un ofici molt vocacional, en el meu cas simplement no podia parar d'escriure música així que vaig pensar en estudiar en el millor lloc possible per ser un bon compositor.

Tens familiars músics?

El meu oncle-avi José María Gomar va ser compositor i folklorista, professor d'harmonia i de solfeig al Conservatori Superior de Múrcia. Mon pare i el meu avi eren músics aficionats amb molt bones qualitats.

Com arribares a França a treballar? Conta'ns la història.

Vaig participar en un curs de composició en Metz, França i un dels meus professors, Gérard Pesson, era també professor del Conservatori Superior de París. Em va proposar presentar-me a les proves d'accés i les vaig passar. Així va ser com vaig vindre a viure ací en 2007, en un primer moment per estudiar al conservatori.

Respecte al meu treball, després de tants anys lògicament la majoria dels meus clients i contactes estan ací a França on hi ha una indústria del videojoc prou desenvolupada.

El que esperaves trobar al món laboral es correspon amb les teues expectatives?

Al món de la música i al món artístic en general tot canvia molt ràpid. Aleshores, les expectatives que tens a 10 anys vista poden ser o no ser vàlides quan arribe el moment. Cal tindre un objectiu general definit, però anar a poquet a poc observant el que passa i meditant cada decisió.

Conta'ns algun projecte en el qual has treballat que haja sigut important o especial per a tu.

Un del que garde bons records és el Grup Mixtour, una orquestra de cambra que crearem amb el pianista Victor Trescolí, la flautista Gemma Goday, el director d'orquestra Pablo Rus i el percussionista Jaime Soriano amb la que encara fem concerts de tant en tant.

ACOMIADAMENT DE L'ALUMNAT DE 6É

Després de deu anys ja podem dir que ens gra-duem. Bé, de moment, perquè encara no sa-bem les notes d'anàlisi. Encara no assimilem que tot açò s'acaba, després d'una etapa plena d'emocions: alegria, tristesa, nostàlgia, melan-colia, incertesa...

A nosaltres ja ens toca acomiadar-nos de la que ha resultat ser la nostra segona casa du-rant tots aquests anys. I dic segona perquè la primera ha sigut l'institut, la segona el conser-vatori i ja si això la tercera és la nostra pròpia casa, ja que hem vist més als profes i companys que als nostres propis pares. Ens han vist créixer els nostres pares, els nostres iaïos, però també Rafaela, que durant aquests anys ens ha vist entrar i eixir per eixa porta (que encara no sabem si s'obri cap a dins o cap a fora) rient, plorant, corrent, amb desgana... Però ahí esta-va.

Encara recordem aquell dia de ja fa sis anys en les proves d'accés. No sabíem el que ens espe-rava: les persones que coneixeríem, els mo-ments que viuríem, les experiències, anècdo-tes... i les ploraetes. Perquè, qui no s'ha replantejat alguna vegada deixar-se el conser-vatori? Però ací estem. Qui ho diria... compagi-

nar l'institut i el conservatori no ha sigut feina fàcil. Ho hem aconseguit a base d'esforç, cons-tància, afany de superar-se... però sense dubte, ha valgut la pena.

Aquestes 4 parets (que estan plenes de forats i a punt de caure) no sols han presenciats classes d'instrument (hem d'admetre que algunes a primera vista) i bonegons, sinó que també de-dicació i evolució. Així com totes les persones que hem conegut quasi més al bar que a les aules i que ens emportarem.

Ara de debò, és hora de posar-se melancòli-ques. Durant aquests anys, gràcies a la música, queda demostrat que hi ha família que no és de sang. És una unió que s'ha format a base d'un sentiment de companyerisme i amistat molt fort. No sols del nostre curs, també els nostres companys i amics de 5é i els que es van graduar l'any passat.

No ens oblidem de nomenar el viatge a Berlín, que va influir molt en aquestes amistats. Va ser una experiència inoblidable i magnífica per a tots. Mai oblidarem els canons improvisats a les parades de metro (que quasi mai encertà-rem), el costum d'arribar tard als concerts, el

kebab i, per descomptat, el memorable kit kat. En fi, crec que parle en nom de tots quan dic que sempre recordarem aquell viatge de manera especial i amb un somriure.

No podem acabar sense donar-vos records de Filiberto i Salvador, ja que ningú dels dos apostava per nosaltres ni que arribaríem fins ací. Ara sí, fora bromes, no és fàcil acomiadar-se

de tants anys de conservatori. Volem donar les gràcies als nostres pares per apuntar-nos a música i haver-nos donat un suport incondicional que ha sigut essencial per a nosaltres

durant aquests anys. Finalment, ens queda agrair a tots els professors que ens han acompanyat durant aquest trajecte per aguantar-nos en les bones i en les no tan bones. I com no, als nostres companys, que gràcies a la pinya i al comboi que hem creat hem fet que aquesta experiència siga millor. Gràcies a tots, perquè hem crescut com a músics i com a persones. El vincle que la música ha creat no el pot trencar ningú.

Ara sí, és oficial.

ENS GRADUEM!!!

CANT:

Juan Hurtado Montañés
Maria Vicent Cabezuelo

CLARINET:

Ana Mateo Canet
Irene Vidal Revert
Joan Jordà Satorre
Marta Vañó Montés
Victoria Morales Pastor

FAGOT:

Lucia García Gómez

FLAUTA TRAVESERA:

Aitana Cerrada Bodí
Maria Fortuño Boluda
Maria Portero Bas
Neus Montoro González

OBOÈ:

Maria Blasco Domínguez
Pablo Climent Abad
Rubén Casanova Soler

PERCUSSIÓ:

Cayetano Tomás Martín
Joel Mollà Revert

SAXÒFON:

Andrea Berenguer Gandia

TROMBÓ:

Ivan Casanova Soler
Jordi Antolín Sanchis
Rafael Soler Donat

TROMPA:

Alberto Boix Mollà
Marc Beneyto Valera
Llorenç Benavent Montoro

TROMPETA:

David Pastor García
Ignasi Benavent Sempere
Santiago Torró Galbis

TUBA:

Hugo Revert Torró

VIOLA:

David Torrús Cambra

VIOLÍ:

Àngela Marín Espí
Maria Gandia Tortosa
Silvia Matesanz Montesinos

VIOLONCEL:

Pau Gironés Muste

PRIMERA PROMOCIÓ DEL PROGRAMA DE COORDINACIÓ HORÀRIA

PACO MOLINA

CAP D'ESTUDIS I RESPONSABLE DEL PROGRAMA DE COORDINACIÓ HORÀRIA

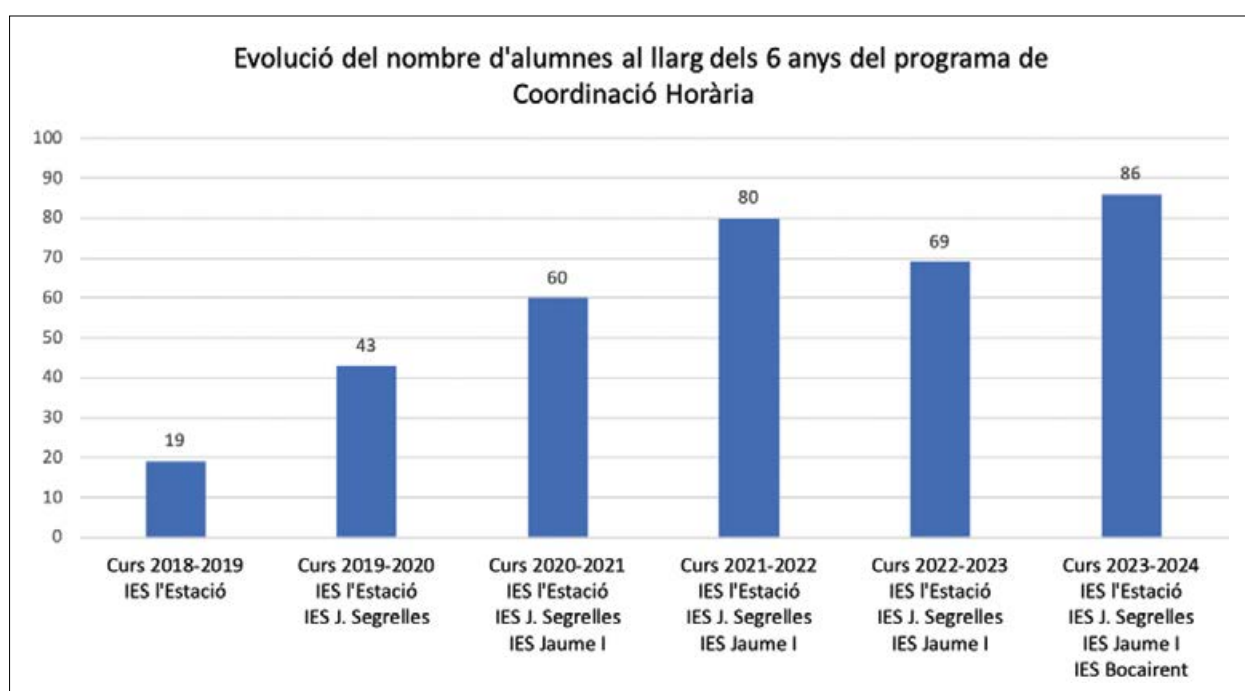
Des del curs 2018-2019, es ve desenvolupant al CPM Gomis un Programa de Coordinació Horària regulat per la Conselleria de Educació. Aquest programa permet als alumnes que estudien música en el nivell professional integrar en el seu horari dels estudis obligatoris –ESO i Batxiller– algunes de les matèries que formen part del currículum dels ensenyaments musicals que estan realitzant.

L'IES l'Estació va ser el primer centre educatiu amb el qual es va fer aquest conveni. La coordinació es va estructurar de la següent manera: dos grups de 1er de Llenguatge Musical amb un total de quinze alumnes, a càrrec del professor Juanjo Silvestre i un grup de 5é dels EP d'Anàlisi amb quatre alumnes a càrrec del professor Paco Molina. Al mateix temps es va poder impartir classe de quatre especialitats instrumentals.

Per al curs 2019-2020, aquest projecte va incrementar el seu nombre de participants en l'IES

l'Estació: la primera promoció es manté passant al segon curs i s'afegeix una nova de primer. Cal esmentar que des d'aleshores, la matèria de llenguatge ha estat a càrrec de la professora Ana Albert. Pel que fa a les especialitats instrumentals, passaren a ser huit, implicant un total de vint-i-vuit alumnes. Eixe mateix curs acadèmic, l'IES Josep Segrelles d'Albaida es va interessar i, encara que amb un volum de participació més modest, es van implantar tres especialitats instrumentals amb un total de set alumnes.

Aquest projecte creix cada any i ja per al curs 2020-2021, l'IES l'Estació segueix la incorporació d'una nova promoció arribant a ser vint-i-nou els alumnes que cursen matèries grupals. Cal remarcar que, seguint el pla d'estudis, la primera promoció d'aquest projecte comença la matèria d'harmonia. Aquells xavals i xavales que iniciaren feia dos anys el seu camí amb el llenguatge musical a l'institut, continuen el seu procés de formació juntament amb les especia-

litats instrumentals impartides, arribant a ser deu, incloent un total de trenta-quatre alumnes. A l'hora es va incorporar l'IES Jaume I d'Ontinyent amb la participació de dotze alumnes en diverses especialitats instrumentals.

Els següents dos cursos continua la mateixa dinàmica en tots els centres amb els quals es manté la coordinació, encara que en alguns es redueix, per raons logístiques, lleugerament el nombre d'alumnes. En aquest últim cicle, els alumnes de l'assignatura grupal canvien dels estudis d'harmonia ja conclusos a una nova matèria. Es tracta de l'assignatura d'anàlisi, fusionats a més en un sol grup. Amb els dos anys d'aquesta nova matèria conclouran el seu períple pels estudis professionals de música. També cal esmentar que hi ha hagut algunes incorporacions d'alumnes en este cicle provinents d'altres instituts on no hi ha coordinació horària.

Pel que fa a l'actual 2023-2024 la situació que presenta el projecte de coordinació horària és la següent: s'afegeix un nou institut al programa, l'IES Bocarent amb dues matèries, una grupal (3r d'harmonia coincidint amb el 3r de l'ESO) i altra instrumental. Pel que fa al centre pioner del programa, l'IES l'Estació, la incorporació d'una nova promoció completa el grau professional de música amb els sis cursos corresponents i un total de quaranta-sis alumnes. Al mateix temps, pel que fa a les especialitats instrumentals, actualment el mateix centre compta amb onze, el que suposa un total de quaranta-tres alumnes. Per al proper curs està ja aprovada la incorporació al Programa de l'IES Pou Clar.

Arribat este final de curs, dins dels estudis musicals del CPM Gomis, el Programa de Coordinació Horària ens porta com a resultat a la graduació de la primera promoció que ha cursat tot el grau professional de música en aquesta modalitat, vertebrat des de les matèries grupals: Llenguatge Musical, Harmonia i Anàlisi. A més a més, combinat amb les especialitats instrumentals que la majoria d'estos alumnes també han pogut cursar a l'institut. Cal esmentar que a banda de les gru-

pals, han participat al llarg d'estos sis anys més de vint professors d'especialitats instrumentals en els quatre instituts coordinats.

Com a conclusió d'esta experiència, dir que ha resultat enriquidora per a tots, alumnat i professorat: l'alumnat ha pogut gaudir d'eixa integració de part dels estudis musicals en el seu horari d'estudis obligatoris, i el professorat també ha tingut l'alternativa de no limitar les seues classes de conservatori únicament a l'horari vespertí. Per altra banda, s'ha hagut de canviar una mica també la manera de treballar, perquè l'ambient del conservatori no és el mateix que el d'un institut: mentre que els alumnes van al conservatori en un entorn on tot és música al seu voltant, en les classes de música a l'institut es troben al voltant d'un ambient ben diferent, com ara, vindre a harmonia pensant que després tenen classe de qualsevol altra matèria del currículum: matemàtiques, valencià, etc. amb el contrast que això suposa. En definitiva, tota novetat requereix una adaptació que al final es veu que ha valgut la pena.

No podem tancar aquest article sense donar l'enhorabona a esta promoció per la seua graduació i donar-los les gràcies per la seua participació en esta experiència pionera que és el Programa de Coordinació Horària.

Agraïments a Andrea, Hugo, Iván, María, Pablo, Pau, Rafael, Rubén i Santiago; i a tots aquells alumnes que en algun moment de la seua etapa dels estudis musicals, van formar part d'aquest grup que ara conclou una etapa essencial de la seua formació.

ACTIVITATS DEL CURS EN IMATGES

CLASSES MAGISTRALS

Arie Van der Beek (oboe) el 6 febrer

Batiste Bernat Alcaide (trompa) el 12 febrer

Marina Sanchis (violoncel) el 14 de febrer

Paco Torregrosa (saxo) el 20 de febrer

Vicent Alós (Clarinet) el 26 abril

Jordi Navarro (trombó) el 29 abril

Àngel Torres (tuba) el 30 abril

Fernando Pascual León (violí) el 16 de maig

INTERCANVIS I ALTRES ACTIVITATS

23 d'octubre. Concert al Palau de Les Arts

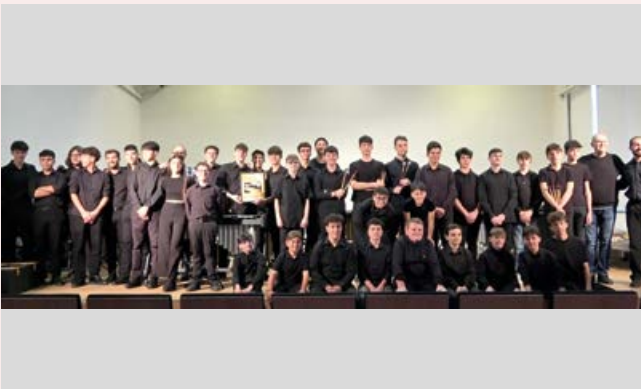
19 desembre. Nadaltubes a la Plaça de la Coronació

7 de febrer. Concert d'András Schiff a Alacant

11 març. Intercanvi de l'aula de trombó amb el Conservatori de Torrent

24 abril. Intercanvi de percussió al Conservatori d'Elda

25 d'abril. Òpera Il Viaggio a Reims a València

20 de maig. Concert Moonwinds Ensemble en Alacant

Classe Magistral de loga i Tècniques de Meditació amb José Hernández

Creden canvià de feina en gener, però sempre formarà part del Gomis

El conservatori als pobles- Agullent- gala lírica

Quartet de saxos a Ràdio Ontinyent

Dia del JAZZ amb David Pastor

Cor 1r-2n EE en Nadal

Cor EP en Nadal

Banda de 1r i 2n

Concert Epa Clarinets - 25 abril

Concert Epa Saxos - 25 abril

Concert EPA Trombons - 25 abril

Go Talent

Gimcana

Escape Room

Conjunt corda

Conjunt piano

@MOCIONS EN FEMENÍ

BEATRIZ SANCHIS CARDÓS PROFESSORA D'ALEMANY A L'EOI
LA VALL D'ALBAIDA-EMPAR GRANELL
I AL CPM JOSEP MELCIOR GOMIS

El dimarts **5 de març a les 19 h.** va tindre lloc a l'auditori del **Conservatori Professional de Música Josep Melcior Gomis d'Ontinyent el Concert per a Veu i Piano "Emocions en Femení"**.

Este concert va ser el resultat d'una activitat conjunta organitzada pel **Departament de Veu** del nostre Conservatori i per l'**Escola Oficial d'Idiomes (EOI) La Vall d'Albaida-Empar Granell** d'Ontinyent. Aprofitant el fet que ixa mateixa setmana es celebrava el **Dia Internacional de la Dona**, la intenció del concert era donar a conèixer al públic en general el concepte de **Lied** a través de les seues **compositores femenines**.

El **Lied** (que significa "cançó" en alemany) és un tipus de **composició breu per a veu i piano**. Va sorgir en el Classicisme, va florir durant el Romanticisme i va projectar-se durant el segle XX. La gran majoria dels textos en què es basen estes cançons provenen de poetes i escriptors de gran renom, com per exemple l'alemany Heinrich Heine, l'irlandés W.B. Yeats o el francès Víctor Hugo. Si a estos textos en llengua original, tan excelsos, els afegim una acurada composició musical, el resultat és una obra d'una bellesa i valors excepcionals que fan que el **Lied** siga matèria d'estudi en els conservatoris.

El **repertori** del concert va constar de **nou cançons** creades per **set compositores femenines** que abastaven **tres períodes musicals**: Barroc, Romanticisme i Música Moderna i Contemporània (segle XX). Els textos originals de les cançons pertanyien a **cinc llengües diferents**: alemany, anglés, francés, italià i valencià.

El concert va comptar amb la participació de **tres professores del Departament de Veu**, **quatre professors del Departament de Piano**

@MOCIONS EN FEMENÍ

- Lucia Quinciani**
Barroc
1566-1611
Itàlia
- Maria Malibran**
Romanticisme
1808-1836
França
- Fanny Mendelssohn**
Romanticisme
1805-1847
Alemanya
- Clara Schumann**
Romanticisme
1819-1896
Alemanya
- Pauline Viardot**
Romanticisme
1821-1910
França
- Rebecca Clarke**
Segle XX
1886-1979
Regne Unit
- Matilde Salvador**
Segle XX
1918-2007
Espanya

del Conservatori i tretze alumnes d'Ensenyaments Professionals (EP) de Cant i Piano. Per part de l'EOI, cinc professors i onze

alumnes d'alemany, anglès, francès i valencià.

L'alumnat de l'EOI i els alumnes de 1r i 2n curs d'EP que cursen Italià per a Cant van realitzar la **presentació** de cada compositora, que consistia en l'**exposició de detalls biogràfics rellevants** (amb menció del context històric) i la **descripció de la temàtica de la cançó**. Tot seguit el públic va poder gaudir d'una excel·lent **interpretació** de la cançó a càrrec de l'alumnat d'EP del Conservatori.

Cal destacar el fet que l'alumnat va **elaborar i treballar la presentació** referent a cada compositora prèviament a classe i a casa per tal de poder exposar-la en el concert **en la llengua original del text de la cançó**. A fi de facilitar la comprensió de la presentació al públic assis-

tent, es va projectar a l'auditori el **text amb la traducció simultània** que havien preparat els professors d'idiomes dels dos centres.

Des d'estes línies les organitzadores del concert volem agrair l'alumnat i el professorat col·laboradors dels dos centres el temps i l'esforç invertits en la preparació i realització del concert. Esperem que este viatge musical en torn a les **compositores femenines del Lied** els haja resultat tan "E-mocionant" i inspirador com a nosaltres!

CONCERT PROFESSORAT DIA DE LA DONA

Com a últim acte de les activitats de la setmana de la dona, el dia 8 de març es va realitzar un concert dut a terme per professorat del Conservatori.

Elena Tarrazó va interpretar Tres Colores Porteños de la compositora Claudia Montero (qui va ser professora del centre) per a guitarra.

Lucía Pallás, Eduard Sala i l'alumna Maria Blasco feren escoltar la peça Triálogo de la compositora malaguenya Silvia Mª Olivero Anarte, per a dos oboes i corno anglès.

Juan Luis Vallés i Miguel Chirona varen interpretar el Nocturne de Lily Boulanger i la Tarantel·la de Pauline Viardot per a violí i piano.

Rosa Mª Campos al piano, Violeta Rosell i Miguel Chirona amb els

violins, Sara López amb la viola i Gustavo Canet al violoncel tocaren dos moviments del concert per a piano i corda de J. S. Bach.

La mateixa setmana, un grup d'alumnat de saxòfon de la professora Aroa López varen intervenir en les activitats del dia de la dona de l'IES l'Estació realitzant un concert seguit pels seus companys d'institut.

IL VIAGGIO A REIMS, OSSIA L'ALBERGO DEL GIGLIO D'ORO – GIOACCHINO ROSSINI È LUIGI BALOCCHI

IVÁN JOSÉ JORDÁ GISBERT

El ja llunyà 25 d'abril, part de l'alumnat del Conservatori Professional J. Melcior Gomis d'Ontinyent vam tindre l'oportunitat d'assistir a l'assaig general de *Il Viaggio a Reims* en què el Conservatori Superior de Música de València, el seu alumnat i professorat havien estat treballant.

En aquesta representació, l'orquestra va estar formada per estudiants de l'optativa de Taller Operístic i va ser dirigida pel professor del centre Juan Pablo Hellín i alumnes del grau de direcció (Carlos Martínez-Villanueva i Carlos-Amado); el cor, el van conformar també estudiants a càrrec de la professora Nadia Stoyanova; en les parts solistes instrumentals vam tindre a Miriam Roig a l'arpa i a Candelaria Pont a la flauta; i al clau en els recitatius als professors Pablo García-Berlanga i Elena López. Les veus principals van ser representades pels alumnes de grau del centre i del Màster d'Interpretació Operística del Conservatori. Així mateix, Eugenia Corbacho, professora d'escena del centre, es va encarregar de la direcció d'escena.

Per posar-nos un poc en situació, en *Il Viaggio a Reims, ossia L'albergo del giglio d'or* es representen les vivències d'uns viatgers que anaven

de camí a Reims per a la coronació de Carles X en 1825. Aquests personatges venen de diverses parts del món i han acabat allotjant-se en el balneari com a última parada abans del gran esdeveniment. No obstant això, per atzars de destí pateixen un revés que els impedeix continuar el seu viatge. Mentre esperen que se solucione l'infortuni, els diferents personatges es relacionaran entre ells donant peu a trames de gelosia, amor i anhel quasi estereotípiques de la seua procedència. Durant eixe temps, la propietària de l'establiment intentarà tindre'ls a tots contents ja que veu en aquesta situació una gran oportunitat per al seu negoci. Al final, resignant-se al fet de que no podran arribar a la coronació del nou monarca, celebraran en el seu honor un banquet en el qual la famosa poetessa Corinna (una dels hostes) cantarà una cançó en honor a Carles X.

El muntatge del CSMV destacava pel seu enfocament actualitzat de la romàntica òpera bufa. L'hotel ara és l'escenari en el qual es duu a terme un programa de telereality (o docureality, com ells van descriure) gravat per una empresa similar a *Netflix* (anomenada *Rossinix*), on els personatges no dubten a traure el seu telèfon mòbil per a gravar el que ocorre o traure's sel-

fies i en el qual la representació final fa una clara referència a Eurovisió (o Giglio d'Or Fest). Abans de la representació, es va reproduir un vídeo a mode de noticiari en el qual s'exposava que la monarquia havia tornat a França, justificant així l'argument i la nova cronologia. Tot en un intent de connectar amb el públic més actual i demostrant que les passions, tripijocs i contrasentits del segle XIX continuen sent actuals, que només canvia el mode en què les veiem.

A causa de la bona impressió que vaig tindre i a la valoració positiva que podem veure en la ressenya de la revista digital del centre, *Notes de Pas*, em vaig decidir a fer aquest xicotet article en el qual us comentaré xicotets detalls de l'última òpera italiana de Rossini.

Il Viaggio a Reims és una òpera bufa, originalment en tres actes, creada per encàrrec a Rossini en commemoració de la coronació de Carles X. En 1824, quan Rossini ja tenia negociats alguns contractes per a compondre algunes òperes per a la Académie Royale de Musique i el Théâtre-italien, mor Lluís XVIII i els seus plans es veuen trastocats. En motiu de la coronació del nou monarca, Carles X, el Théâtre-italien va oferir un suculent contracte al compositor pel qual es convertiria en el seu director musical i escènic, portaria l'organització del teatre a canvi d'una casa a la ciutat, un bon salari i la composició d'òperes per a revitalitzar el teatre.

El primer encàrrec que va rebre Rossini va ser aquesta òpera, *Il Viaggio a Reims*. El llibret va estar a càrrec de Luigi Balocchi, el qual es va inspirar en l'obra literària *Corinne, ou L'Italie de Madame de Staël*. Per a la representació, van comptar amb la participació de grans intèrprets

vocals de l'època entre les quals trobem a Giuditta Pasta, Laure Cinti-Damoreau, Domenico Donzelli, Adelaide Schiassetti i Vincenzo Graziani.

No obstant això, tots dos creadors no van pensar que aquesta obra anara a transcendir històricament en estar subjecta a un esdeveniment caduc (la coronació del rei). Per això, no va tindre massa representacions i va acabar perdent-se. En un principi va ser adquirida per Margarita Teresa de Savoia i aquesta la va traslladar en 1920 a l'Acadèmia Nacional de Santa Cecilia de Roma. Posteriorment va ser trobada i revisada per Philip Gossett. Però no va ser fins a 1980 quan la Fundació Rosisin – Ricordi va encarregar a la musicòloga Janet Johnson la seua revisió i edició per a retornar-la a la vida.

Gràcies a aquest treball l'òpera va ser de nou representada, aquesta vegada en un acte, 160 anys després de la seua estrena original. Va sorgir d'entre les ombres de l'oblit en el Festival de Pésaro el 18 d'agost de 1984. Claudio Abbado es va encarregar de la direcció musical i Lucca Ronconi de la direcció d'escena, i van comptar en el repartiment amb Lella Cuberli, Enzo Dara, Cecilia Gasdia, Francisco Araiza, Eduardo Giménez, Leo Nucci, Ruggero Raimondi, William Matteuzzi, Samuel Ramey, Lucia Valentini Terrani i Katia Ricciarelli.

La lliçó que podem extraure d'aquesta anècdota és que més ens val valorar i aplicar una labor de registre i arxiu de les obres, de totes les obres, encara que pensem que “no transcendiran a la història”. Perquè, d'haver pensat com els seus autors, d'haver permès la seua desaparició, hauríem perdut una de les millors composicions de Rossini.

Referències:

SIMÓ MONLEÓN, Cristina (16/05/2024), «IL VIAGGIO A REIMS»: ÉXITO ROTUNDO EN EL AUDITORIO DEL CSMV. Reseña de la producción de la ópera de Rossini realizada en el centro» [en línia], revista digital del CSMV, *Notas de Paso*; enlace: <<http://revistadigital2.csmvalencia.es/il-viaggio-a-reims-exito-rotundo-en-el-auditorio-del-csmv-resena-de-la-produccion-de-la-opera-de-rossini-realizada-en-el-centro-2/>> [fecha de consulta: 18/05/2024]

SANS ARCÍLAGOS, Fabiana (24/03/2020) «Il viaggio a Reims de Rossini» [en línia], Melómano digital, enlace: <<https://www.melomanodigital.com/il-viaggio-de-gioachino-rossini/>>

MUSICOTERÀPIA ALS CONSERVATORIS. DE LA INCLUSIÓ A L'ESCENARI

MIQUEL GINER

MUSICOTERAPEUTA, PROFESSOR DE MÚSICA EN ENSENYAMENT SECUNDARI I TROMPISTA
COORDINADOR FORMACIÓ & MÁSTER EN MUSICOTERÀPIA (MTCA® DE MONTSERRAT LÓPEZ-MERINO)
www.recursosmusicals.com

De tots es conegut en ple segle XXI que la música té una presència continua i constant a l'evolució de la humanitat i que qualsevol cultura, poble i grup identitari té en aquesta una eina d'expressió, creació i enriquiment de fets culturals i identitaris del que som com a poble i d'on venim. La música és també una eina del que serem, ja que aquesta ens acompanyarà fins l'últim dels nostres dies i en la nostra memòria, sabent que la memòria sonora i musical és una de les que es mantenen preservades durant més temps en casos de deteriorament cognitiu i de la memòria.

Donant un bot en la història i centrant-nos en com ha anat desenvolupant-se l'educació musical, la qual necessàriament comença en edats cada vegada més primerenques, en un principi sota el nom de "estimulació", més endavant com a "jardí musical i/o música i moviment" en nombroses escoles de música, i ja en edats purament escolars, sota el nom de classes de música/llenguatge musical, etc. Ens trobem que tot el ventall de les anomenades dificultats d'aprenentatge o educativament parlant "necessitats específiques de suport educatiu", impacten també d'una forma concreta en com aquestes i aquests alumnes es comporten, aprenen i evolucionen a les classes de música, incloent també la pràctica instrumental, sovint en les escoles de música i més endavant als conservatoris professionals generalment.

Tema a part és el dels conservatoris superiors als que podríem dir que arriba l'elit dels estudiants de música, no tots els que voldrien i voldríem, ja que sempre podríem dir que "anem a curtes" respecte a allò que ens agradaria per a una comunitat amb la tradició musical que tenim.

Bé, doncs centrant-nos en el paper que la musicoteràpia pot tenir, té i a mi particularment

m'agradaria que tingués a les escoles de música i conservatoris, anem a parlar primerament d'inclusió. Fa uns anys en un xarrada organitzada pel Cefire al Conservatori Professional d'Alacant vàrem estar conversant en referència al fet que és una realitat que molts pares, sabent i coneixent dels beneficis per als seus fills i filles que una educació musical formal/acadèmica els aporta, els matriculen en escoles de música o conservatoris sabent en alguns casos, i sense ser conscients en altres, de que tenen o presenten certes diguem "dificultats d'aprenentatge", o com m'agrada anomenar "particularitats en la forma de ser i estar en la música i aprendre-la". Aquestes «particularitats», arriba un moment en que són detectades per part del professorat d'aquest alumnat i comencen a sonar les alarmes i a llençar-se preguntes a l'aire.

Les primeres preguntes van dirigides als pares: "Mira...hem vist que la teua filla/fill mostra algunes dificultats de tipus....(rítmic, d'atenció i comprensió de conceptes abstractes purament musicals, entonació, memòria, motricitat, lateralitat, etc.)" i la pregunta als pares i mares "...Com va el xiquet/a a l'escola/institut?, és una novetat el que vos estem contant?"

Vàries respostes possibles podem trobar a aquesta pregunta: la primera, que tota aquesta informació és nova i la segona que sí que hi havia unes dificultats detectades i que precisament per aquestes, o bé la família no contava res per a no predisposar el professorat de cara als leus fills/es, o bé la família va decidir extraure del potencial de la música tot allò que fos possible per a millorar la condició del xiquet o xiqueta. Pocs són els pares que directament, quan els matriculen manifesten al professorat del conservatori/escola de música l'historial acadèmic del seu fill/a per a que ho tinguen en compte, però també els hi ha.

Arribat aquest punt, estem davant un fet que genera certa controvèrsia ja que ens debatem entre conceptes com, per una banda el dret de qualsevol alumne/a a rebre una educació musical de qualitat i adaptada a les seves capacitats i condicions i d'altra, la necessitat de treballar en la direcció d'aconseguir que totes i tots els alumnes desenvolupen les competències musicals, habilitats i destreses necessàries per a poder superar tots els nivells de l'educació musical. Aquesta educació està dirigida a que una vegada superen el grau professional puguin dedicar-se, si ho decideixen, a uns estudis superiors en qualsevol de les seves variants. I arribat aquest punt, el pes del currículum és gran, tan gran que de vegades es troben en falta mecanismes reals i efectius d'adaptació curricular per a alumnes que no necessàriament estiguen dins de les anomenades necessitats especials, sinó que únicament presenten dificultats d'aprenentatge que necessiten ser detectades i treballades en combinació i coordinació amb l'aprenentatge real i establert al seu curs i/o nivell.

És necessari comentar i destacar, encara que no és el cas que ens ocupa, el projecte experimental que aquest any complirà 20 anys "Tots Músics, Tots Diferents" del Conservatori Professional de Música de Torrent, el qual, de forma experimental, inclou a alumnes d'Educació Especial en l'aprenentatge de música. El fet que se'ls adapte, facilite l'accés al currículum, es cerquen alternatives metodològiques i s'incrementen recursos, no suposa en cap cas desvirtuar aquests aprenentatges mitjançant els quals s'atorguen títols oficials i capaciten per a l'exercici professional. Les i els alumnes amb discapacitat que superen l'Ensenyament Elemental gaudiran de les mateixes capacitats i competències que la resta de l'alumnat. Destaque aquest projecte i la seva essència perquè aquest deuria ser el camí amb els nostres alumnes que presenten dificultats d'aprenentatge i necessiten una adaptació al currículum (del tipus que siga) per a poder continuar amb els seus estudis de música als conservatoris elementals i professionals, i també a les escoles de música.

El primer pas és detectar aquestes dificultats d'aprenentatge. El següent, projectar un pla de acció i suport per a aquest alumnat en el trans-

cors del seu programa educatiu. Per a desenvolupar aquesta tasca, les escoles de música, per la seva capacitat d'autogestió, troben més facilitats que els conservatoris elementals i professionals, sotmesos a una estructura organitzativa i horària més rígida.

Baix el meu parèixer, que els alumnes pogueren rebre sessions (diguem-ne clíniques) de musicoteràpia, seria una bona fórmula per a que aquesta tinga un lloc d'interès als conservatoris elementals i professionals, treballant amb l'alumnat que puga necessitar aquest suport per a no veure's desmotivats per les dificultats d'aprenentatge i es puguin plantejar deixar els ensenyaments musicals elementals o professionals, perdent potencials músics degut a aquestes dificultats i mostrant que el sistema no atén a totes i tots els alumnes de la manera que necessiten. Deixant la part assistencial de la Musicoteràpia per a propostes clíniques i no educatives, perfectament podrien desenvolupar-se de forma externa al conservatori i com s'acostumen a fer, en àmbits privats per part de professionals acreditats.

L'altra de les possibilitats i que podríem centrar en els ensenyaments professionals i superiors va encaminada a treballar des de la musicoteràpia aspectes vinculats a l'escenari, l'exposició pública dels músics i la relació dels músics amb l'estudi i les exigències del mateix, el perfeccionisme, etc. Tots aquests factors estan relacionats en que les i els nostres alumnes puguin arribar a viure plenament la música de forma professional amb satisfacció i de una forma sana i lliure de males experiències. Aquesta proposta no és nova, la Investigadora Científica en Musicoteràpia Montserrat López-Merino des de 2005 ve desenvolupant un projecte de Coaching-Mentoring amb la proposta "¿Quién se ocupa de cuidar a los músicos?", pioner en la inclusió de la Musicoteràpia en centres i espais d'ensenyament de la música reglada i no reglada, en Festivals i Seminaris de Música (<https://casabaubo.com/quien-se-ocupa-de-cuidar-a-los-musicos/>), i la seva inclusió en projectes de centre (bé siga en coordinació amb l'administració educativa, bé com a projectes d'innovació educativa) podria ser molt interessant, tenint fins i tot una visió preventiva a nivell de salut en referència als nostres futurs músics professionals.

VI CONCURS DE MÚSICA DE CAMBRA

CARLOS DÍAZ ARGENTE

CAP DEL DEPARTAMENT D'AGRUPACIONS INSTRUMENTALS

Un any més hem de felicitar la intensa llavor que han realitzat tots els grups que es presentaren a la semifinal del concurs. Tots han realitzat una llavor encomiable. Enhorabona a tots els finalistes i als guanyadors de les categories A i B.

Enrere queden molts moments i aspectes que passen desapercibuts per al públic, però que són determinants en el producte final. Coses com el procés d'elecció del repertori a classe que en gran manera determina la motivació dels components. També els estats d'ànim, setmanes d'examen intenses a l'institut i l'esgotament quan les classes són al vespre després d'un llarg dia.

Un altre aspecte és la confiança personal, però sobretot la confiança en els companys. Perquè, a banda de fer música la música de cambra es tracta de compromís i d'acceptació. És en aquest treball del grup, on es deixa enrere l'ego per tal d'aconseguir una idea musical comú i aconseguir l'homogeneïtat sonora, que a la fi és l'essència de la música i de la vida mateixa.

I, en últim lloc, i no menys important tenim la tria del nom abans de fer la inscripció al concurs, i és que escollir el nom del grup és més costós del que pareix i requereix un nivell de concentració que fa que traguen fum de tant de pensar-ho i tot! Hi ha de rebuscats, de senzills, però tots sempre molt originals.

Pel que fa al concurs, el jurat va estar format pels mestres dels diversos departaments didàctics del conservatori: Olga Peirotén Monleón (piano), Daniel Ferrero Silvage (vent metall - trompa), María Elena Ferrando Pérez (llenguatge musical), Miguel Chirona Cerveró (corda-violí) i Joaquim Vidal Martínez (vent fusta - fagot) com a president del tribunal. A més comptarem amb la presència d'Àlex Borrell Bas

regidor de l'Ajuntament d'Ontinyent i Coordinador de l'àrea de Cultura.

A la fase semifinal es van presentar 17 grups d'ambdues categories, dels quals el mateix dia 24 de febrer es va conèixer l'únic guanyador de la categoria B, amb premi en metall i l'oportunitat d'actuar durant la final del concurs mentre el jurat deliberava i els quatre grups finalistes que actuaren a la final del 25 de març al Centre Cultural de Caixa Ontinyent. Per donar més valor als grups de cursos inferiors el curs passat es va decidir dividir el concurs en dues categories La categoria B formada per grups on la majoria dels components estigueren matriculats en 3r i 4t curs de Música de cambra i la categoria A, formada per grups on la majoria dels components estigueren matriculats en 5é i 6é curs de Música de Cambra.

El grup guanyador de la categoria B va ser Esmòsics Brass, quintet de vent-metall format per Óscar García Montés (5é EP trompeta), Alba Cerdà Tortosa (4t EP trompeta), Eduard Blasco Martínez (5é EP trompa), Salvador Sanchis Soler (trombó 4t EP) i Esteve Castelló Tudela (4t EP bombardí).

Els quatre grups de la categoria A que van passar a la final van ser: 5tes Brass, Pentabufons, TetraVoce i Els Fusters. Tots ells demostraren un gran nivell, però a la fi només quedaren dos guanyadors:

El primer premi va ser per a 5tes Brass quintet de vent-metall format per: Santiago Torró Galbis (6é EP trompeta), Aitana Francés Revert (5é EP trompeta), Maite Perigüell Silvestre (5é EP trompa), Rafel Moral Portero (5é EP trombó) i Marc Francés Llobregat (5é EP tuba).

El premi del públic i segon premi va ser per a **Pentabufons** quintet de vent format per: Maria

Portero Bas (6é EP flauta), Rubén Casanova Soler (6é EP oboè), Marta Vañó Montés (6é EP clarinet), Silvia Matesanz Montesinos (5é EP fagot) i Alberto Boix Mollà (6é EP trompa).

La part del premi artística va consistir a actuar representant al conservatori al concert que organitza la Universitat Politècnica de València a la seua seu de Gandia juntament amb els guanyadors dels conservatoris de Cullera i Oliva. Els nostres representants 5tes Brass i Pentabufons mostraren l'alt nivell que els va fer mereixedors de guanyar els premis de la categoria A.

Hem d'aguir a Caixa Ontinyent la dotació econòmica per als premis dels guanyadors, tant de la categoria A com de la categoria B, així com la cessió del seu Saló d'Actes del Centre Cultural per a la celebració de la final i a l'AMPA del nostre centre per la dotació del premi del públic.

COMENTARIS DELS ALUMNES DEL CONCURS DE CAMBRA

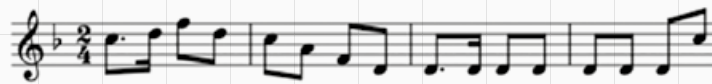
L'AMERICÀ

ÀNGELA MARÍN ESPÍ

Al començar a sonar els Pentabufons em va vindre una melodia ja coneguda: l'Americà de Dvořák, el mateix quartet que estàvem tocant el meu grup en classe però un altre moviment i agrupació diferents. Es per això que faré el comentari del grup Pentabufons.

Dvořák es trobava als Estats Units, justament després d'haver compostat la seua simfonia més famosa, la del Nou Mon, inicia el seu projecte d'escriure un quartet de corda. En només tres dies té l'esbós fet i tretze dies després l'ha acabat de compondre. En aquest, Dvořák aconsegueix unir les melodies tan característiques amb una estructura clara, marcant un canvi en la seua música de cambra.

Els meus companys han tocat el 4t moviment (IV. Finale: vivace ma non troppo) el qual és un rondó on la melodia de la foto és la melodia principal. Com vegem està escrita utilitzant l'escala pentatònica, al igual que en la resta de moviments.

Per més que siga conegut com l'Americà, no es veuen característiques de la música estatunidenca en el quartet. En quant a la interpretació del quintet Pentabufons, en general ha segut una bona actuació, però acostumada a escoltar l'original (quartet de corda) i no l'arranjament (quintet de vent) hi ha coses que semblaven estranyes. La melodia principal, al ser tocada per les cordes sona més enèrgica, l'he notada massa legato. A més, no es poden comparar les dinàmiques d'un quartet de corda amb un quintet de vent (per a mi massa homogeni). El que si que m'ha agradat es que afinen millor que el meu grup.

CRÍTICA AL TRIO DA CAPO

FERNANDO CATALÁ CORBATÓ

Per començar, m'agradaria dir que l'obra elegida no era gens fàcil, però tampoc d'un nivell massa exigent. Des del meu punt de vista no els va eixir malament, però sé que hagueren pogut donar molt més del que donaren i dic açò perquè sé el nivell que tenen i fins on poden arribar.

Crec que en el tema dels arcs, han fet molt de treball, perquè cada nota tenia el seu arc apropiat per traure el màxim rendiment. No obstant això, al mateix temps que valore positivament els arcs, també pose en contra les diferents dinàmiques de l'obra, ja que em va parèixer molt homogeni. Pense també que un punt en contra que tenien de sonoritat va ser tocar després d'un grup de vent, ja que el contrast de la sonoritat varia molt i més sent de vent metall.

Per altra banda, no em va parèixer bé del tot el fet de tallar-los a mitat actuació. Pense que haurien d'haver-los deixat finalitzar, encara que els hagueren penalitzat després per haver-se passat de temps.

Per acabar, parlant d'altre tema, voldria afegir des del meu punt de vista, que quan hi ha un certamen de bandes, les orquestres no participen i viceversa, dic açò perquè crec que haurien d'haver-hi dos seccions, una per als instruments de banda i l'altra per als de corda.

EL CONJUNT DE FUSTA DE 4T CURS D'ENSENYAMENTS ELEMENTALS GUANYA UN CONCURS DE BANDES SONORES A ISLA CRISTINA (HUELVA)

El passat 1 de juny el grup de Conjunt de Fusta de 4t d'elemental del professor Jose Antonio Casanova Insa que està format per 6 alumnes, es presentaren al "XIII Concurso Internacional de Bandas Sonoras" que organitza el Conservatori d'Isla Cristina en la província de Huelva.

Aquest concurs es desenvolupa en dos modalitats: presencial i online, i en tres categories diferents: solistes, grups de cambra i agrupacions més nombroses, a més de dividir cada categoria en primer cicle (corresponent a 3r d'ensenyaments elementals) i segon cicle (corresponent a 4t d'ensenyaments elementals). El nostre alumnat es va presentar a la categoria de grups de cambra de segon cicle.

Per a presentar-se al concurs s'havia d'enviar una gravació de vídeo sense editar on es tindria en compte a banda de la interpretació musical, la posada en escena. Els nostres alumnes optaren per preparar diversos temes de la banda sonora d'Star Wars i van estar acompanyats de projeccions d'escenes de les pel·lícules i caracteritzats amb màscares dels personatges més famosos de la saga.

Una vegada reunit el jurat per fallar tant la modalitat online com la presencial es va procedir a l'entrega de premis, en la qual el grup de fusta del conservatori anomenat "La Banda de la Galaxia" va resultar guanyador de l'edició online en la seua categoria. El premi és de 100€.

En paraules del seu professor, el veritable premi ha estat el procés de gestació de l'actuació, on d'una manera molt lúdica i divertida l'alumnat va

aprofundir en aspectes com l'escolta activa, la memòria, les formes musicals i un llarg etcètera que de vegades és molt difícil incloure a les classes ordinàries.

Enhorabona als alumnes i al seu professor per l'èxit aconseguit i per haver dut endavant aquesta iniciativa tan enriquidora.

menCANTAgomis 2024

AROA LÓPEZ GARCÍA

El 26 de març de 2024 es va realitzar la final de la quarta edició del concurs de veu "menCANTAgomis". Aquest concurs, una vegada més, ha deixat latent l'existència de grans i meravelloses veus que hi ha al nostre voltant i, a més a més, seguim en la línia de mostrar la imatge moderna del nostre centre.

Des del curs 2017-18 i cada dos anys, s'ha desenvolupat aquest fantàstic concurs, destacant que en cada edició, el nivell dels i de les participants i l'acceptació per part del públic ha sigut formidable... Tant que aquest curs 2023-24 ja hem realitzat la 4a edició. Quasi res!

De nou, aquest concurs ha tingut el recolzament del nostre Conservatori, el patrocini de la Mancomunitat de municipis de la Vall d'Albaida, de l'Ajuntament d'Ontinyent i de l'AMPA del centre.

Pel que respecta al desenvolupament del concurs, per poder arribar a la final, els participants (d'edats a partir dels 15 anys) van enviar un vídeo, abans del 7 de gener, d'una cançó elegida per ells mateixa, gravada amb una toma seguida, àudio original i sense editar. La resposta, de nou en aquesta edició, ha sigut alta i de gran qualitat.

A continuació, vàrem continuar amb la semifinal, la qual es va celebrar el divendres 9 de febrer de 2024 a les 19h a l'auditori del nostre centre. En aquesta ocasió i després de la decisió de la comissió de selecció, van actuar 8 participants, 7 xiques i 1 xic, provinents de tota la nostra Comunitat. Cadascú va interpretar la mateixa cançó que van enviar en els vídeos, però en aquesta ocasió, el professor Adolfo García els va acompanyar meravellosament al

piano. La mantenidora de l'acte vaig ser jo mateixa i, abans de cada interpretació, vaig poder conversar amb els participants per saber una mica més de cadascú.

Cal destacar que en l'esmentat acte, el jurat format per cinc professors del centre van seleccionar les cinc millors veus que passaren a la final, prevista per al dimarts 26 de març i emmarcada dins de la Setmana Cultural del nostre conservatori.

I per fi va arribar el dia de la final. A la Sala Gomis estàvem un fabulós grup format per diferents professors/es del nostre centre i que es va encarregar, ni més ni menys, que de la música en directe; també estaven el magnífic públic i jurat, la presentadora Rosa Porta i principalment el i les participants: Maria Bruño Sanchís, Marta Fornali Manzananas, Mireia Tomás Vicedo, Ramón Ferri Albert i Valeria Fuster Català.

Aquests participants van interpretar la cançó obligada *I wish de Stevie Wonder* més la cançó

lliure que van cantar també a la semifinal, però en aquesta ocasió amb els arranjaments i adaptacions del grup format pels professors/es del centre: Violeta Rosell i Aurora Sanchis (violins), Gustavo Canet i Rosa Campos (cellos), José Chafer (trompeta), Paco Gimeno (trombó), Aroa López (saxòfon), Carlos Medina (guitarra elèctrica), Javier Pérez (baix elèctric), Pep Soler (bateria) i Adolfo García (piano)

Quan va acabar el concurs, es va produir la deliberació del tribunal format per Ruth Revert, Sandra Polop, Xus Soriano, Paloma Musté i el vot dels músics que tocaren que va comptar com el del 5é membre del jurat. Amb aquestes votacions, es va proclamar com a guanyadora de la IV edició a María Bruño.

Esperem que l'espectacle viscut, gràcies a la gran implicació dels músics i tècnics, però sobre tot, de les meravelloses actuacions del i de les participants es repetisca any rere any.

Llarga vida al menCANTAgomis!

SANTA CECÍLIA

El passat 22 de desembre de 2023 el Conservatori Josep Melcior Gomis va celebrar la festivitat de Santa Cecília. Com és habitual, la celebració va consistir en un concert de professors i professores del nostre conservatori i que es va celebrar al nostre auditori amb la presència de nombrosos públic i la representació de l'ajuntament d'Ontinyent.

El concert va començar amb el trio format per Estefania Santamargarita (flauta), Jose Antonio Casanova (clarinet) i Joanjo Albinyana (piano) amb la interpretació de la "Tarantela op 6" de C. Saint Saens.

A continuació van actuar el trio format per Aroa López (saxo), Amalia Peñaranda (saxo) i Adolfo García (piano). Van interpretar el "Duo Concertant" de J. B. Singelée.

El concert va continuar amb l'actuació del professor de clarinet Salvador Navarro interpretant "Studio Primo" per a clarinet sol, de Gaetano Donizetti.

Els professors de metall del conservatori José Chafer (trompeta), Vicent Oliver (trompeta), Daniel Ferrero (trompa), Paco Gimeno (trombó), Juanjo García (trombó) i Carlos Díaz (tuba), acompanyats pel professor de percussió Rubén Martínez, interpretaren "Entry of the Heralds" de C. Frangkiser i "Marxa per a timbals i metalls" de B. Heisinger.

El concert va continuar amb la part més emotiva de la vesprada: l'actuació del professor de percussió Romuald Gassó i el seu acomiadament com a professor del conservatori per una jubilació més que merescuda després de tota una vida dedicada a l'ensenyament de la percussió. Romuald va interpretar "Mirror image" de Chris Hanning, i després de la seua actuació li se va fer un xicotet homenatge amb paraules de la directora del conservatori Pilar Ferrero i d'alguns companys del claustre.

El concert va finalitzar amb l'actuació del grup de música moderna, integrat pels professors

Pep Soler (percussió), Adolfo García (piano), Carlos Medina (guitarra), Javier Pérez (guitarra), Aroa López (saxo) José Chafer (trompeta), Paco Gimeno (trombó) i Romuald Gassó (percussió). Interpretaren "The panther" de D. Gordon i "Malcha Colta" de Carlos Medina.

En definitiva, va ser una vesprada en la qual tot el públic va poder gaudir de diferents grups instrumentals, interpretant una gran varietat d'estils musicals i a més a més, vam tindre el acomiadament del nostre company Romuald.

AUDICIÓ INTERACTIVA: EDUCACIÓ PRIMÀRIA I CONSERVATORIS

DANIEL FERRERO SILVAGE

El darrer 24 de maig va tindre lloc a la Sala Gomis el concert de promoció del conservatori amb la participació del professorat del conservatori i del professorat i alumnes de segon i tercer de primària dels centres educatius d'Ontinyent. Els centres que van participar són La Solana, Bonavista, Carmelo Ripoll, Martínez Valls, Vicent Gironés, Lluís Vives, La Concepció i Pureza de Maria.

Més de 400 xiquetes i xiquets van poder gaudir d'un concert en el qual la seua participació va ser fonamental per al resultat final que tots els presents al concert van poder comprovar.

El programa del concert va ser el següent: un *Conte enredat* (Enrique Alborch), *Mercat Persa* (M. Ketelbey), *Dansa macabra* (C. Saint Saens), *Primavera* (Vivaldi) i la *Rumba de la Diversitat* (Marcel Ortega).

En el concert d'enguany, els xiquets i xiquetes van tindre una participació molt activa, intervenint en totes les obres. Cantaren en *El conte*

enredat i en la *Rumba de la diversitat*, i feren percussió corporal en la resta de les obres.

L'actitud de l'alumnat va ser exemplar durant la representació i es comportaren com autèntics artistes, cantant i ballant al ritme de la música.

La cara dels xiquets i xiquetes a l'eixir del concert donava a entendre la felicitat i com de contents estaven pel resultat del concert.

L'actor i músic David Mollà es va encarregar de presentar el concert donant pas a totes les obres a interpretar seguint un fil conductor elaborat per Pepe Calatayud, professor del nostre conservatori.

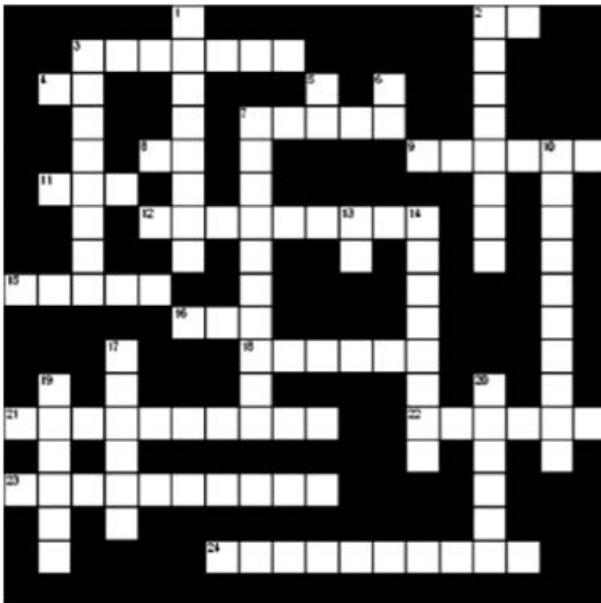
El grup de treball format per professorat del nostre conservatori i dels centres de primària han treballat de valent elaborant el material utilitzat en el concert i assajant amb els seus alumnes les cinc partitures a interpretar. Cal traslladar l'enhorabona a tots i totes pel resultat.

Els xiquets i les xiquetes no soles van participar activament en el concert, sinó que van poder veure i conèixer tots els instruments presents en l'escenari per a poder matricular-se d'ells al conservatori. Esperem que este tipus d'activitat

servisca per a impulsar en els alumnes de primària la seua passió per la música i les seues ganas de vindre a estudiar al nostre conservatori. Us esperem.

PASSATEMPS

MOTS ENCREUATS

Horizontals

2. Dues lletres que són l'abreviatura d'una paraula italiana que indica que s'ha de tocar molt fort.
3. El que executa un solo.
4. 3a nota de l'escala musical de Do Major.
7. Instrument amb cordes i tecles que pot tenir cua o no.
8. Tercera persona del present d'indicatiu del singular del verb fer. També és una nota.
9. Art de combinar els sons d'acord amb les lleis de la melodia, l'harmonia i el ritme.
11. Si no plou ja saps quina clau és.
12. L'oboè, la flauta, el fagot, el clarinet,... són instruments de la família del... (2 paraules).
15. El que exclama el públic quan li ha agradat molt un concert. Paraula d'origen italià.
16. Conjunt de persones que canten plegades.
18. Perquè el violí soni l'has de fregar amb un...
21. La trompa, la trompeta i la tuba entre d'altres són instruments de la família del ... (2 paraules).
22. Dues de blanques equivalen a una ...
23. De corda i més gros que un violoncel.
24. Persona que es dedica a escriure la música.

Verticals

1. Instruments que formen part de la família de la percussió que s'utilitzen sovint en orquestra.
2. Moble, que pot ser de fusta o metall, que serveix per recolzarhi les partitures i poder-les llegir amb més comoditat.
3. Peça musical normalment feta per a orquestra i que comprèn diversos moviments.
5. Determinant article definit femení singular. Nota musical.
6. Dòmino, domador, endormiscar, dosificar, ordinador, torradora,... totes aquestes paraules tenen una nota musical en comú.
7. 5 ratlles paral·leles i equidistant sobre les quals s'escriu música.
10. Cap de la secció de violins.
13. Afirmatiu.
14. Lloc condicionat per a fer audicions de música.
17. Bastó amb què el director d'una orquestra marca el compàs.
19. Signe que abaixa un semitò l'entonació natural de la nota que precedeix. Té forma de "b".
20. Temps musical lent. El d'Albinoni és molt famós.

SUDOKU MUSICAL

	SI	LA		MI		SOL
SOL	MI		RE			
				DO		
		MI	LA	SI		
	LA		DO			SI
				LA	MI	FA

Per completar la graella cal posar una nota (do, re, mi, fa, sol, la, si) en les caselles buides, tenint en compte que han d'aparèixer les set notes en cada columna, en cada fila i també en cada zona sense repetir-se! (Una zona queda delimitada per vores més gruixudes).

Només existeix una solució!

Poder quedar-te té un valor incalculable

En els últims anys, en Caixa Ontinyent hem invertit més de 30 milions d'euros en obra social, generant millors condicions de vida i creant més oportunitats de futur als nostres pobles perquè els nostres joves vulguen i puguin quedar-se.

Descobreix el valor incalculable de ser client de Caixa Ontinyent.